

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Filipa Dienstbiera a Petra Šuránka v právní věci žalobce: **F. G.**, zastoupený Mgr. Kristinou Formánkovou, advokátkou, sídlem Malá 43/6, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, za účasti: **I) CETIN a.s.**, sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II) Bdeněves u Floriána s.r.o.**, sídlem Korunní 810/104, Praha 10, zastoupená Mgr. Martinem Mládkem, advokátem, sídlem Ostrovní 2064/5, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. PK-RR/2632/23, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 8. 2024, č. j. 57 A 14/2024-142, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. PK-RR/2632/23. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Města Touškova, kterým bylo povoleno umístění stavby „*Bdeněves – obytná zóna u Floriána*“ spočívající v dopravní a technické infrastruktuře a dělení pozemků, na nichž je stavba umístována (dále jen „územní rozhodnutí“). Stěžovatel jako vlastník sousedních pozemků s územním rozhodnutím nesouhlasí a tvrdí, že povolený záměr znemožní napojení pozemků v jeho vlastnictví na dopravní infrastrukturu, čímž do budoucna vyloučí jejich zástavbu.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že účinky napadeného rozsudku krajského soudu mohou vést ke snížení hodnoty jeho pozemku parc. č. XA v kat. území B. Stěžovatel připomněl, že pokud by po posouzení věci

Nejvyšším správním soudem došlo ke zrušení územního rozhodnutí, avšak v mezidobí byla stavba povolena, územní rozhodnutí se již znovu nevydává. Na základě stavebního povolení by tak mohlo dojít k realizaci výstavby celé obytné zóny u Floriána v obci Bdeněves a znemožnění dopravní obslužnosti stěžovatelova pozemku.

[3] Stěžovatel dále popsal, jakým způsobem bude snížena hodnota pozemku v jeho vlastnictví, s tím, že toto snížení bude výrazné a do jeho vlastnického práva bude nepřiměřeně zasaženo. V přiznání odkladného účinku stěžovatel nespatřuje žádnou újmu třetích osob, pouze bude dočasně zasaženo do práv stavebníka v důsledku časové prodlevy s realizací záměru. Tato újma však dle stěžovatele neodůvodňuje nevyhovění jeho návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť je dočasná, zatímco jemu hrozící újma je trvalého charakteru.

[4] Stěžovatel taktéž spatřuje hrozící újmu v tom, že v navazujícím stavebním řízení nebude moci uplatňovat svá práva, neboť námitky spadající do územního řízení již nelze úspěšně vznášet ve stavebním řízení. Dle stěžovatele není dán ani veřejný zájem, který by znemožňoval přiznání odkladného účinku. Stěžovatel se naopak domnívá, že ve veřejném zájmu je zabránit realizaci záměru, který odporuje právním předpisům.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu nesouhlasil s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Poukázal na skutečnost, že stěžovatel bude moci bránit svá vlastnická nebo jiná věcná práva v navazujícím stavebním řízení.

[6] Osoba zúčastněná na řízení II ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku upozornila, že stěžovatel neprokázal konkrétní újmu, kterou by mu měl záměr způsobit. Stěžovatel se pokouší navodit dojem, že realizací záměru dojde ke znemožnění přístupu na jeho pozemek. K tomu však osoba zúčastněná na řízení uvedla, že dopravní obslužnost stěžovatelova pozemku není záměrem vůbec nijak dotčena. Stavební záměr se týká výhradně dělení pozemků a umístění dopravní a technické infrastruktury (nikoli výstavby rodinných domů v obytné zóně), které stěžovateli žádnou újmu způsobit nemohou. Osoba zúčastněná na řízení zopakovala, že stěžovatel ostatně ani žádnou konkrétní myslitelnou újmu ve vztahu k záměru netvrdí a neprokázal. Osoba zúčastněná na řízení naopak poukázala na jí hrozící (a nepoměrně větší) újmu spočívající v tom, že územní řízení se kvůli procesním postupům stěžovatele vede již tři roky, přičemž stěžovatelovy námitky jsou po celou dobu totožné a v řízení byly vypořádány. Doplnila, že již vynaložila nemalé finanční prostředky na přípravu projektu záměru, přičemž financování projektu nepočítalo s prodloužením povolovacích řízení na několik let.

[7] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.*

pokračování

[9] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[10] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a proto by měl být přiznáván pouze v případech, které takový postup specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která hrozí žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tj. taková, která opravňuje, aby v konkrétním případě pravidlo, že žaloba (resp. kasační stížnost) odkladný účinek mít nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod 65, a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[12] Nejvyšší správní soud neshledal, že by stěžovatelem velmi obecně uváděné skutečnosti představovaly újmu, které má být zabráněno přiznáním odkladného účinku, a nezjistil ani jiné okolnosti, které by svědčily o tom, že stěžovatelova situace patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen. Z obsahu napadeného rozsudku a žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá, že vydaným územním rozhodnutím došlo k rozdělení pozemků a umístění technické a dopravní infrastruktury. Z odůvodnění napadeného rozsudku (bod 40) je patrné, že záměr mj. zasahuje do okrajových částí obecních pozemků parc. č. XB a parc. č. XC v kat. území B., které slouží k dopravní obsluze pozemku ve vlastnictví stěžovatele (parc. č. XA v kat. území B.), přičemž v těchto „přístupových“ pozemcích bude pod povrchem toliko umístěna stoka splaškové kanalizace. Ta zjevně stávající dopravní obslužnost pozemku stěžovatele neovlivní, a tedy mu nezpůsobí tvrzenou újmu v podobě ztráty přístupu/příjezdu.

[13] Tvrzenou újmu v daném případě nepředstavuje ani skutečnost, že komunikace navržené záměrem stavebníka nebudou obsluhovat přímo pozemek stěžovatele, jak by si stěžovatel představoval. Umísťovaný záměr nijak nenarušuje stávající stav, dle kterého je pozemek ve vlastnictví stěžovatele (parc. č. XA v kat. území B.) obsluhován přes obecní pozemky parc. č. XB a parc. č. XC tamtéž. Újmu, která by byla v příčinné souvislosti s vydaným územním rozhodnutím a napadeným rozsudkem, proto nelze spatřovat v tom, že stavebník v rámci realizace vlastního projektu nevybuduje další

zpevněnou pozemní komunikaci rovněž dle přání a představ stěžovatele. Záměr umístěný územním rozhodnutím nikterak nebrání vybudování příjezdu k případné budoucí stavbě stěžovatelova rodinného domu, neboť sám stěžovatel připouští možnost rozšířit stávající přístupový koridor, avšak na úkor vlastních pozemků.

[14] Vzhledem k absenci újmy hrozící při nepřiznání odkladného účinku stěžovateli není dán prostor pro její poměřování s újmou hrozící v případě přiznání odkladného účinku jiným osobám ani pro posuzování případné kolize s veřejnými zájmy. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatele nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[15] Nejvyšší správní soud doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[16] Druhým výrokem tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uložil žalobci zaplatit soudní poplatek. Povinnost zaplatit soudní poplatek v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku vzniká až rozhodnutím soudu o tomto návrhu a poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[17] Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol**, který byl přidělen pro identifikaci platby, je: **1060422524**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu